

**Associació Família
de Joan Maragall
i Clara Noble**

 **Generalitat
de Catalunya
Institut
de les Lletres Catalanes**

 **Biblioteca
de Catalunya**

Ametller florit 2017

El segon diumenge de febrer, des de l'any 1924, davant la tomba de Joan Maragall.

Cementiri de Sant Gervasi
12 de febrer de 2017
A les 12h del migdia

★ ★ ★

Obertura

Lectura de poemes

★ ★ ★

Interpretació de cançons a partir de poemes de Joan Maragall

Pax Cor de cambra cantarà

L'ametller / música de Josep Ollé
Tot baixant per la drecera / melodia de Friedrich Glück, harmonització de Max Reger
Pirinenca / música de Lluís Vila
Festeig / música d'Eduard Toldrà, versió coral de Jordi Domènech
L'Empordà / música d'Enric Morera, versió a veus mixtes d'Antoni Pérez Moya

Direcció: Esteve Costa

Cloenda
El cant de la Senyera / música de Lluís Millet

AMETLLERS DE JOAN MARAGALL

La fulla que resta, entossudida,
tenaç, a la branca, ¿què ens vol dir?
Són uns ulls que plouen,
com els anys que plouen,
i ploren, aquí, per tots els morts.
Hi havia la paraula,
penjada a la terra,
penjada a les branques,
i alguna cosa que van servir:
els noms dels arbres, de les cledes,
els noms dels rius, de la gent,
de les mans que abracen
o, fidels, s'acomiaten. I cada mot
era a la branca agresta, humil,
a punt de caure, o d'esclatar de bellesa.
O, si tiràvem enrere, cap a la naixença,
només era l'inici d'un brotó verd,
amarg com la riulla d'un infant.
Sí, com els ulls que plouen, flors,
quan us mirem amb la ciutat als peus
--trasbalsada, ahir com ara,
convulsa com la nova saba cega
que no endevina la branca seca
que els mots han d'omplir i fecundar.
Hem vist la llet negra de l'alba, el fum
dels innocents, els cossos a la platja.
Tots els ulls penjant a les branques.
S'endevinen encara el mar i el cel,
sota la pluja que ens llasta, o sota el cel
conspirós de la vesprada rere muntanyes
--però el país encara és clar
quan neix sense llast, com la paraula.
L'hivern vol dir la primavera,
i els que reposeu aquí, la vida
que arriba a nosaltres: el misteri
d'uns ulls que amb insistència plouen
per plorar amb el món. Morts eterns,
ametllers, a qui donem les gràcies.